

oder Leuchtens die Ausbreitung oder Entwicklung des Schalles oder Lichtes bezeichnend, und zwar zusammengefügt mit den Verben: ac, aj, añj, ad, ard, arš, ač, 2. as, āp, i, inv, ir, u, ud, 2. ūh, kars, kas, kāc, 2. kir, kī, 1. kīt, kram, kri, kšar, 2. kši, khād, khyā, gāh, 1. gir, grabh, 1. ghar, cakṣ, cat, car, 1. 2. ci, cit, crt, cyu, jan, ji, jeh, jñā, tañs, takṣ, 1. tan, tap, tar, tud, day, dar, das, dah, dač, dus, duh, dīc, dyut, dru, dham, 1. dhā, dhāv, dhī, dhū, dhī, 1. 2. nač, nikṣ, nī, 2. nu, nud, 1. pat, pan, 2. pā, pīc, pīch, prath, prā, pru, bandh, bād, budh, brū, bhaj, bhā, bhid, bhī, bhū, bhūṣ, bhr, bhrā, manh, 1. man, 1. mā, mi, muc, mīj, mīdh, mīc, mrad, yam, yā, 1. 2. yu, rad, rapč, 1. 2. rāj, ri, ric, ruc, ruj, 2. rudh, ruh, vac, vadh, varh, 1. 3. vas, vah, 1. 3. vā, vic, vid, vič, 1. vī, vīt, vīdh, ven, vračc, čaṁs, čak, čar, črath, čri, 1. čru, čvi, čvit, saj, sapary, sah, 2. sā, si, su, sī, sīj, sīp, skabh, skabhāy, stabh, stir, sthā, spac, sprdh, sphur, sras, han, hary, hā, hu, hū, hr, hvī; die Zusammensetzung mit Nomen siehe in den folgenden, sofern vi- abgetrennt ist. Wo es scheinbar adverbial steht, ist ein Verb zu ergänzen, zu dem es als Richtungswort gehört, z. B. 525,2 vī dūras paṇinām, wo vār zu ergänzen, vielleicht sogar in den Text zu fügen ist (Ku. Zeitschr. 16,185); 181,5 (hāri) mathnā rājānsi ačvinā vī ghōṣes, wo vī dem Sinne nach zu der in mathnā [du.] enthaltenen Wurzel math gehört (math mit vī zerreißen), also „die beiden Rosse, die Lüfte durchdringend mit Getöse“; in 912,20 kāti svid tā vī yōjanā ist, wenn die Lesart richtig ist, etwa tiṣṭhanti zu ergänzen.

vi, m. [Cu. 596], *Vogel*, insbesondere 2) der *Vogel* (gewöhnlich čyenā) der den Soma bringt; 3) die *durch die Luft fliegenden Rosse*, mit denen die Ačvinen fahren, wo dann oft (104,1; 118,5; 429,6; 504,7; 117,14) ačva noch daneben steht oder ihm parallel geht, oder 4) mit denen sie den bhujyū aus dem Meere herausfahren; 5) die *fliegenden Rosse* der Maruts; 6) bildlich von den Maruts; 7) dem fliegenden Pfeile; 8) dem zum Himmel auffliegenden Agni, besonders in den Verbindungen 9) padām vés; 10) nihitam padām vés; 11) von den singenden, den Gott umstehenden Verehrern. — Vgl. die Adj. pátat, patáyat, paptivás, patatrín, parnín, suparná, drusád, prásita, arusá (vi 3), pūrusád (vi 7). — is 183,1; 774,15. — 2) thā ~; 859,2 ~ ná 322,4. 5 (vévijānas); veviyate matís. 760,4; 837,4. — im 220,5; 279,1; 941, 3. — és [N.s. wie von einem Stamme vé] 444,5 vés ná drusádā raghu-pátmajānhās; 784,5 vés ná drusád camúosā asadāt hāris; 173,1 gāyat sāma yāthā ~; 288,6 nānā cakrāte sādānam yā-

11) manmasādhanaś ruṣādas. — 11) 899, 96,6. 11 ~ suparnās ūpa sedus indram priyā-medhāsas ršayas nā-dhamānas. — ačvas [A. p.] 3) ačvān 104,1. (čakūntayas); 395,13; -ibhis 3) 46,3; 428,9; 413,7; 487,14; 504,6; 429,5; 625,22; 649,8. 505,6; 641,5; 667,2. — 4) 117,14; 119,4; 3; 869,4; 906,5; 953, 503,6. — 5) 407,3. 4. — 3) 118,5; 339, -ibhyas [D.] vānāni ~ 6; 427,5; 429,6; 504, 229,7. 7; 625,33. — 4) 623, -ibhyas [Ab.] prā ~ vīs 23; 683,14. — 6) 103, astu 322,4. 7; 620,18 (~ yé bhū -inām 25,7 ~ padām tvī). — 7) 853,22 tā- antāriksēṇa pátatām. tas ~ prā patān pū-

viñcati, f., *Schaar von Zwanzigen, zwanzig* [Cu. 16; aus vi = dvi und verkürztem dačati (Zehnzahl), also = zweimal zehn].

-is 80,9; saptā catāni ~ nān 534,11; ūstrānām ca (720) 164,11 (pu- ~ catā (2000) 666,22. trās). 31 (ūstrān); catā ca ~ -im 912,23 (sasūva); gās ca (120) gōnām 381, 468,8; ukṣnās 912,14; 2. ékam ca ~ ca (21) jā- -yā hāribhis 209,5.

vi-kaṭa, a., *ungeheuer gross, ungeheuerlich, grausenhafte*.

-e [V. s. f.] ārayi kāṇe ~ 981,1.

(vi-karnā), m., *Eigennamen*, zu Grunde liegend in vēkarnā.

vikrāmaṇa, n. [von kram m. vī], *Schritt* (des Viṣṇu).

-am viṣṇos 841,3. | -eṣu trisū 154,2; viṣṇos 629,12.

vikhādā, m. [von khād m. vī], *das Vertilgen, der vernichtende Kampf*.

-é 864,4 ~ sāsanim (indram).

vigadā, m., n., *etwa Schlacht* [vgl. agadā].

-eṣu pratityā čātrūn ~ vīčca 942,5.

vigāman, n., *Schritt* [von gā m. vī].

-abhis 155,4 yās (viṣṇos) pārthivāni tribhis id ~ urū krāmīṣṭa.

viṅāhā, a., *sich eintauchend, eindringend* [von gāh m. vī].

-ām agnīm 237,5.

vigrā, a., *regsam, kräftig* [von vij, wie ugrā von *uj].

-ām indram 4,4; (pāyas) 508,7 tā ~ dhēthe ja- thāram prīṇādhīyē ... vī yād pāyas ... bhā- rante.

vi-grīva, a., *dem der Hals* [grīvā] *abgehauen oder umgedreht ist*.

-āsas 620,24 ~ mūradevās idantu.

(vighanā), m., *Keule* TS. [von han m. vī].

vighanin, a., *Keule führend*.

-inā [du.] indrāgni 501,5.